

ven“ og Nybygningskontoen kun beregnet for den første 5-aarige Periode, i hvilken det ikke vil være nødvendigt at skride til en Fornyse af Krydsere. Skibe af denne eller lignende Type ere imidlertid, som ogsaa udtalt i Betænkningen, lige uundværlige i Krig som i Fred, henholdsvis til Forposttjeneste og som Skole- og Stations-skibe, og da de efter Udløbet af den nævnte Periode ville være nærlig udtjente, vil Tidspunktet da være inde til ved en ekstraordinær Bevilling at skaffe Erstatning for dette Materiel (jfr. Betænkningens Pag. 59—60).

Da man som foran anført ikke kan opstille en for alle Forhold gældende Fordeling af Materiellet i en Farvandseskadre og en Defensionsstyrke ved København, bør man drage Omsorg for, at Flaaden ogsaa Syd om Sjælland har en let Forbindelse med Sundet, hvilket kan opnaas ved en Uddybning til 18 Fod af Grøn-sunds østlige Udløb. Denne Foranstaltning er forøvrigt gentagende paakaldt i den private Skibsfarts Interesse.

Den nugældende Ordning af Overbestyrelsen, der er af 21. April 1848, sikrer ikke tilstrækkeligt Ministeren Støtte af den militære Sagkundskab, en Mangel ved Organisationen, der særlig vil træde frem, naar som nu de militære Ministerier samlede styres af en fælles Forsvarsminister. Hvad enten denne er civil eller militær, kan man ikke vente, at han er Sagkyndig paa begge Værns Omraader.

Det foreliggende Lovforslag giver derfor Viceadmiralen en mere fremskudt Stilling som kommanderende Admiral. Endvidere har man i Stedet for den nuværende improviserede Institution: „Marineminstere ns Stab“ foreslaaet oprettet en virkelig Flaadestab (d. v. s. en Generalstab for Flaaden), hvor Arbejder vedrørende Krigsforberedelsen kunne gøres til Genstand for en systematisk Behandling. For at faa den fulde Nytte af denne Institution, der, foruden at sikre Kontinuiteten, er det Organ, gennem hvilket det daglige Samarbejde med det andet Værn skal foregaa, behandler Staben tillige de Sager, der henvises til den fra Marine-administrationen og den kommanderende Admiral; det er endvidere Meningen at

henlægge Flaadens Mærkevæsen og Kystudkigsvæsenet til Flaadens Stab.

Ved Lov om Søværnets Ordning af 28. Maj 1880 blev Personellets Størrelse fastsat svarende til det den Gang eksisterende Materiel; Forudsætningen var da, at Rammerne skulde udvides, efterhaanden som Materiellet bragtes op i Overensstemmelse med § 2 i Loven af 1880. I 1886 forelagdes første Gang et Forslag om Personelforøgelse; det blev imidlertid ikke til Lov, og samme Skæbne havde en Række lignende Lovforslag, som fremsattes i de følgende Aar. Fra 1894 til 1900 fremsattes da Forslag til en helt ny Søværnslov, som dog heller ikke blev vedtaget, og endelig fremsattes det i Maj 1903 vedtagne Lovforslag om nogle Ændringer ved Søværnets Skoler. Ved dette Forslag opnaaedes der ikke nogen Forøgelse af Personellet.

Holder man sig nu den rivende Udvikling for Øje, som i de sidste 29 Aar har fundet Sted paa Søkrigsmateriellets Omraade — en Udvikling, som har medført, at der nu til Dags stilles langt videregaaende Krav til Personellets Uddannelse end tidligere, og som derfor har umuliggjort Reservepersonels Anvendelse i mange Stillinger, hvor dette tidligere kunde forsvares — vil man forstaa, at de personelle Forhold i Flaaden efterhaanden ere blevne uholdbare, en Opfattelse, som forøvrigt allerede kom til Orde i Følketingsudvalgets foreløbige Betænkning over Forslag til Lov om Søværnets Ordning, afgiven den 15. April 1896, hvori det blandt andet udtaltes: „at have et Flaademateriel, som ikke fuldt ud kan udnyttes, fordi man mangler det ganske fornødne Personel, er en Anomali, for hvilken ingen Argumentation er mulig“.

Om Besætning — end sige fuldt uddannet Besætning — til alle Flaadens Skibe og Fartøjer under Mobilisering har der saaledes i mange Aar ikke kunnet være Tale; man har efter de gældende Regler for Flaadens Krigsberedskab maattet indskrænke sig til at fordele det disponible Personel til de nyeste og bedste af Flaadens Skibe, saa at disse have faaet den nødtørftigste Besætning. For blot at kunne bestridte de aarlige Udrustninger, til hvilke der er stillet stadig voksende Krav, har man maattet gribe til ekstraordinære Foranstaltninger, som kun kunne retfærdiggøres af den herskende Nødstil-